

JUBILEUMI MEMORANDUM!

avagy mi történt a kulisszák mögött 1986-ban?

Eredendően leszögezzük, hogy a „Lovassy” Gimnázium vezetésével már 1985. év végén egyeztetve az elképzeléseket, azzal a tisztességes szándékkal léptünk porondra, mint volt **piarista öregdiákok**, hogy a megye és az ország más városaihoz hasonlóan, egy jeles évforduló kapcsán teremtsünk alkalmat:

- Megtisztelni egykori patinás iskolánkat, annak volt nevezetes és szürke eminenciás tanárait; híres, vagy bármely becsületes állampolgárrá lett diákjait; megemlékezve évkönyv, vagy iskolatörténeti feldolgozás révén róluk és tetteikről.
- Kölcsönösen elismerve a pozitív múltat és jelent, létrehozni a még élő legidősebb évfolyamok képviselőitől kezdve napjainkig minden veszprémi volt piarista és lovassys diák alkotó baráti együttműködését; megvalósítva intézményesen az egyes osztályok között eddig nem létezett koordinációt, megfelelő fórumot is teremtve a további funkcionáláshoz.
- Igazolni azt az egyébként létező realitást, hogy a veszprémi diák sem alacsonyabbrendű státus, mint bármelyik más „fogalom” vált diákváros, vagy iskola növendéke; s a mai lovassys tanulóifjúság konkrétabban érezhesse, hogy mögötte valósan áll egy értékes múlt, amire büszke lehet!

Lelkesen láttunk munkához és 3 hónap alatt ez ideig a ránk bízott 1950 előtt érettségizett osztályokból 26 (teljes 8 gimn. osztályt járt) évfolyam képviselőivel van kapcsolatunk, akik közül a legidősebb személy az 1920-ban érettségizett DR. KERÉNYI GYÖRGY zenetudós, Kodály volt munkatársa, akit a budapesti öregdiákok éppen most március végén fedeztek fel. (Mert egyébként nekünk nyomozni kellett a levéltári anyagok érettségi bizonyítványaiából kiindulva a régiek után, de hogy szép együttest hoztunk össze a múltból, azt az 1900–1965 között végzett nevesebb diákjaink névsorából bennünket illető személyek is prezentálják!)

- Mi ezt a híres tanári és diáktársi névsort (amelyet egyébként az évkönyvben megtalálász) majd értékelésre bocsátjuk azzal a megjegyzéssel, hogy a Lovassy Gimn. vezetősége is óriási mun-

kát végzett az 1711–1985 közötti igazgatói, vagy az 1945 utáni tanári és tanulói névsor összeállításával és az általa kibocsátott több mint 4000 diákkal való kapcsolatteremtésben.

- Nagy munkaráfordítással előbbieken kívül 1711-ből indulva időrendi sorrendben igazán érdemleges anyagot dolgozott fel a kis „piarista stáb”, hogy a múltat összekapcsolandó a jelenel (a közelmúltat, ill. annak tárgyi, személyi emlékeit remélhetőleg a Lovassy G. hasonló alapossággal és színvonalasan összegyűjti) – folyamatosságot, érdekességeket szeretnénk hozni az ún. iskolatörténeti témakörben. (És úgy véljük, van mire emlékeznünk a szó legtisztább értelmében.)

Előtte Knoll János igazgató úrral, kedves barátunkkal a múlt, jelen és jövő összekapcsolása végett már eljártunk a jogelőd tanítórend (Mo-i Piarista Tartományfőnökség) budapesti képvisletén, ahol dr. Jelenits István rendfőnök úrral teljes egyetértésben konkretizáltuk az 1986. máj. 8–11. közötti veszprémi ünnepségsorozat tervezetét, megállapodtunk a részvétel idejét, módját illetően.

- Ennek alapján a máj. 8-i ünnepi közgyűlésen dr. Medvigy Mihály volt veszprémi tanár képviseli a piarista rendet az ünnepi közgyűlésen és rövid beszédet is mond; s mellette 2–3 másik volt veszprémi piarista tanár is részt venne az ünnepségeken.
- Egyszer, úgy véljük, túl kell esni korrektül a nem értéktelen múlt és a jelen összehozásán, hogy a „Lovassy” joggal írhasa zászlajára, illetve címerére az 1711-es alapítási évszámot.
- Milyen ez a múlt? Arról egyfelől a mellékelt – ünnepi iskolaújságba szánt – cikkben írtunk megszívlelhető, méltányolható sorokat; másfelől a híres diákok névsorban – országosan kiemelt neves piarista diákként olyanokat hozhatnánk, mint Kosuth Lajos, Széchenyi István, Deák Ferenc, Landler Jenő stb. – akik neve is indokolhatja, hogy a szocialista állam miért bírálta felül a piarista tanítórenddel szembeni magatartását, miért értékelte hosszú távon pozitíve tevékenységüket és adott vissza számukra 2 középiskolát Mo.-on.

Szükséges mindezek után még elmondanunk, hogy (információadóinkat és a kijelentéseket tevőket meg nem nevezve) jószándékú ténykedésünk ellenére negatív kritikákat, megjegyzéseket is hallunk és kapunk, vagy negatív intézkedések történtek helyi társadalmi vagy állami szervek részéről a következő formákban:

- „Kísért a múlt szelleme, mozgolódik a klérus Veszprémben”, vagy mit akarnak itt a piaristák?
- A jubileumi évkönyv impurumát bemutatva illetékes városi helyen, a borítólapon megnevezéséből törölni kell a zárójelben lévő „volt piarista” jelzõt; holott a 275 évből 240 piarista volt és az évkönyv a részletes program szerinti tervezett tartalomnak megfelelően belül tárgyilagosan hozza az iskolatörténetet, a régi igazgatók-tanárok névsorát, egykori piarista tanárok és diákok visszaemlékezését stb.
- Mi ilyen formában ezt az évkönyvet sem belföldi, sem külföldi piarista öregdiákoknak eladni nem tudjuk, mert szükségtelen és helytelen õket megbántani, vagy felemás helyzetbe hozni?!
- Az öregdiákok baráti kör egyesületi elnevezésében egyesek szintén kifogásolják a „volt piarista” kitételt, az egyesület létrehozásának szándékát nem propagálják; a volt lovassys öregdiákok osztályfelelõsei általában nem tudnak sem ezen programpontról, sem a belépés, részvétel lehetõségeirõl.
- Külön kell megemlítenünk az „Új Ember” c. katolikus lap márc. 9-i számában kapott ellenkezõ végletû támadást, amely viszont a „zárójelben piarista” megnevezés helyett minden rendezvényen egyenértékûséget, sõt többet követel a múltnak.

Mi mindkét „szélsőségtõl” elhatárolva magunkat, abban kérnénk megértést, jóindulatú támogatást, hogy dolgozhassunk együttesen a levelünk elején említett szép célok megvalósításáért és ha közös egyetértés mellett idehívjuk a mintegy 500 egykori élõ piarista diákot képviselõ idõs osztálydelegációkat, öreg tanárainkat, ezek közül az elnökségbe neves professzorokat, közéleti személyeket stb. – akkor azoknak ne kelljen szégyenkezniök, ne legyenek negatív figurák egyesek szemében, rosszul értékelt múltjuk miatt. Vagyis a kérdés az, hogy meritek-e vállalni az iskola piarista múltját, ahogy van, mert mi vállalni szeretnénk a lovassys diákokkal való sorsközösséget, a Lovassy Gimnázium jogutódságát mindenestül, de csak akkor, ha **minimum zárójelben ott van a piarista jelzõ a rendezvény programjában és minden kiadványán.** A Lovassy Gimnázium 1953-tól funkcionál, önmagában mintegy 30–35 éves fennállását ünnepelheti nélkülünk, illetve a múltja nélkül, ha nem kellünk.

A teljességhez még az is hozzátartozik, hogy Lékai bíboros is iskolánkban végzett 1928-ban és mi lesz akkor, ha el kíván jönni az ünnepségsorozatra?

Úgy véljük, hogy mint öregdiák ezt megteheti, de ha meghívjuk és rangjánál fogva a közgyűlés elnökségébe delegáljuk, ez nyomban kényes kérdéssé válik és gondoskodni kell megfelelő országos HNF képviselőtről is, közéleti tisztségére tekintettel. Viszont abban sürgősen dönteni kell, hogy meghívhatjuk-e, vagy ez nem kívánatos??

Veszprém, 1986. április

**A Rendezőbizottság volt
Piarista Öregdiákjai**

Ui.:

Ezt a levelet a bennünket ért politikai támadások, cenzúrázás miatt intéztük az ügyben közös együttműködésre felkért, potenciális volt lovassys öregdiákokhoz, akik hathatósan segítettek a „frontvonalak” áttörésében!!